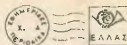

ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ
ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΕΡΓ. ΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
ΚΑΙ ΤΙΣ
ΚΑΤ' ΕΚΕΙΝΕΣ
ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 1,
ΠΛ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ
10677 ΑΘΗΝΑ

τα δικά μας
νεα από τον

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΦΥΛΛΟ 104
ΜΑΡΤΗΣ - ΑΠΡΙΛΗΣ 2001

ΠΑΛΜΟ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΕΡΓ. ΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΑΤ' ΕΚΕΙΝΕΣ

Λέμε ΟΧΙ στον κοινωνικό διάλογο και την ταξική συναίνεση

1η ΜΑΗ 2001

Συνεχίζουμε για το Σικάγο των ημερών μας

Όλοι στο πόδι!
Όλοι στη
συγκέντρωση
στην Πλατεία
Εθν. Αντίστασης
(πρώην Κοτζιά)
ώρα 10.00 π.μ.
Προσυγκέντρωση
9.00 π.μ. στην
Πλ. Κανιγγός

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΤΙΚΗ
ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ
ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ 30 ΑΠΡΙΛΗ
ΚΑΙ ΩΡΑ 7.00 μ.μ.
ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ
ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 1 ΠΛ. ΚΑΝΙΓΓΟΣ

ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ:

- **Ρόλος και επιδιώξεις του ιμπεριαλισμού**
- **Κατάσταση στα Βαλκάνια**
- **Η κατάσταση της εργατικής τάξης και ο ρόλος του εργατικού κινήματος**

Βαδίζουμε σταθερά στο δρόμο της ταξικής πάλης, κόντρα στην ιμπεριαλιστική νέα τάξη πραγμάτων και στις δολοφονικές επεμβάσεις των Αμερικανοευρωπαίων στην περιοχή των Βαλκανίων. Κόντρα στην αντεργατική επίθεση της κυβέρνησης, Ε.Ε. και πλουτοκρατίας ενάντια στις κατακτήσεις και τα δικαιώματά μας. Με την ενότητα και την πάλη μας τιμάμε αυτούς που έπεσαν για το δικαίωμα της εργατικής τάξης, ανοίγουμε το δρόμο για ένα καλύτερο αήριο για μας και τα παιδιά μας, χωρίς εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους.

ΤΑΞΙΑΚΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΣ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ

Ζήτω η Εργατική Πρωτομαγιά, μέρα πάλης και αλληλεγγύης των εργατών όλου του κόσμου

Συντάχθηκε

Με την ευκαιρία της 1ης Μάη, μέρα πάλης και αλληλεγγύης των εργατών όλου του κόσμου, σας απευθύνουμε ταξικό αγωνιστικό χαιρετισμό.

1886-2001. Συμπληρώνονται φέτος 115 ολοκληρωμένα χρόνια, από την ανακήρυξη από το σπαρτιάτο το 1886, στην πομπή των εργατών του Σικάγο με τον ηρωικό τους ξεσηκωμό εθρών τα θέματα για την κατάκτηση του βάρου, που θα αποτελούσε στη συνέχεια την κατάκτηση του αιώνα. 8 ώρες δουλειά, 8 ώρες ανάπαυση και 8 ώρες ελεύθερο χρόνο, να τις αξιωσώ ο κόσμος όλων ήθελε, ήταν τα αίτια των εργαζόμενων διαδηλώσεων.

Η «τρέλα του βάρου», όπως χαρακτηριστικά τότε έγραφοι σε εφημερίδες. Αυτό το σύνθημα - αίτημα, αυτή η «τρέλα» έκανε τη λεωφόρο Μίτσιγκαν να πλημμυρίσει από εργατές αγωνιζόμενους ενάντια στην αυδαισία των ασετακτών της εποχής.

Συμπληρώνονται φέτος 115 ολόκληρα χρόνια από τότε που σηκώθηκε το αιματοβαμμένο ποκάμισο του εργατή στο Σικάγο κι έγινε σημαία. έγινε ομήρου παγκόσμια της εργατικής τάξης.

Τρία χρόνια αργότερα, το 1889, η 1η ΜΑΗ καθιερώνεται ως η εργατική τάξη όλου του κόσμου ως μέρα της εργατικής τάξης, μέρα ομήρου να αναμνηστικοί ταξικό αγώνα, μερικές διεκδικητικές αλληλεγγύης των εργατών όλου του κόσμου.

Μέρα μνήμης και τιμής όλων των ηρώων της εργατικής τάξης.

Μέρα που γίνε φάρος ωταίων, που δεν απιστείτε ποτέ να φυτίζει για όλους τους μετέπειτα αγώνες των εργαζόμενων ολόκληρο του κόσμου.

Για το Σικάγο των ημερών μας

1η ΜΑΗ 2001:
Λέμε ΟΧΙ στον εθνικισμό, το ρατσισμό και την ξενοφοβία.
Λέμε ΟΧΙ στον κοινωνικό διάλογο και την ταξική συναινεση

1η ΜΑΗ 2001:
Συνεχίζουμε για το Σικάγο των ημερών μας. Όλοι στο πόδι. Συναγερμοί Όροι στη συγκεντρωση στην Π.θ. Εθν. Αντιστάσεως (Πρώην Π.θ. Κοζιά) ώρα 10.00 π.μ. Προσυγκεντρωση 9.00 π.μ. Κάνηγος

Εξείδη, δείχνει και θα εξακολουθεί να δείχνει το σωστό δρόμο, το δρόμο της ταξικής πάλης.

Αυτό το δρόμο χάρησαν οι εργατές του Σικάγο το 1886. Αυτό το δρόμο συνεχίζουν στη χώρα μας οι καπετανάτες της Θεολογίας το Μάη του '36, οι 200 εκπαιδευτές Κομμουνιστές της Καστοριάς, το Μάη του '44, ο μεγαλοφροναστής της Ομοσπονδίας μας Μίτρος Παπαδόπουλος και όλα οι απλοί συνάδελφοι της τάξης και του κλάδου μας που αγωνίστηκαν για κατοχή και δικαιοσύνη της τάξης τους, για ίδινα και ορατά, για έναν άλλο κόσμο. Έναν κόσμο που στο επίκεντρό του θέλει να έχει τον ανθρώπο.

Αυτό το δρόμο οργάνωσε χωρίς παρεκκλίσεις ονείρα ο κλάδος μας κι είχε τη κατοχή τους, περνώντας μέσα από ουρανοβόλες, πέτρας, με δικούλες και πούσσοματα και, τα κατόπιν. Κατόπιν μέσα από σκληρούς και σημαντικούς αγώνες π αποκτίσει δικαιοσύνη στην ασφάλεια, την περιβαλψη, τη σύνταξη, τον γεννήμερο, την επίδοψη, την άδεια, τη σύνταξη στα 58, το 7αρο και σειρά άλλων κατοχών.

Αυτό το δρόμο κάλυπταν και σήμερα να ακολούθουμε ξεπερνώντας όποια δυσκολίες και εργατικές μέρες βάρου στο διάβα μας, η πίστη και η ξένη πλοικατορία. Οι αντιστατικές κυβερνήσεις, με τα σκληρά τους πολιτικά πιστά φρεσάκια των ιεροκλήτων και της άρχουσας τάξης, καθώς και οι ξεσηκωμένες πλημμελίες των ηρώων του συνδικαλιστικού κινήματος (ΑΠΕΕ - ΔΕΔΥΔ) όλων των «κοινωνικών διαλόγων» - ίππεσαν, οπιοσά το κράτος κυβερνητικό συνδικαλιστικό.

Αυτό το δρόμο θα εξακολουθεί να διαβιαινει ο κλάδος μας, για να φτάσει μαζί με άλλους εργαζο-

μένους και την εργατική τάξη μέχρι το τέλος. Κόντρα στην ταξική της μοιραότητα και του ραγιαδικού, της αναποτελεσματικότητας των αγώνων, του «δε γίνεται τίποτα» Κόντρα στους «κοινωνικούς διαλόγους», και στον κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό που στόχο έχουν την υποδούληση της εργατικής τάξης.

Η γενική Πρωτομαγιά βρίσκεται την εργατική τάξη της χώρας, και του κλάδου μας να δείχνει ανέλιξη, αγωνιστική οργάνωση σε κατοχή τους χρόνον στο σινολό των εργατικών, κοινωνικών και δημοκρατικών δικαιωμάτων που απίστασε όλα τα προηγούμενα χρόνια μέσα από σκληρούς και αιματηρούς αγώνες. Κυβέρνηση και εργοδοσία, μετά την ψηφοπη του Ν. 2874/2000, που πριν από ένα μήνα μήπι-σε οι εφαρμογή και που:

- καταργεί το βάρο,

- ελαττωκοποιεί το ύρωρο,
 - ισοπεδώνει τις εργασιακές σχέσεις,
 - γενικώνει το ωρομήριο και την απαγορευτομή-τητα,
 - απελευθεώνει τις απολύσεις,
 - μειώνει τις εργοδοτικές εισοορές,
 - συνεχίζουν την ολομεινωτή επίθεση που εφάρπυ-νασαν πριν από μερικά χρόνια - ιδίως μετά την απανταρή των σοσιαλιστικών χρόνων, μέχρι τότε αντιστα-τού βάρους - παίρνοντας μαζί με τις κατοχές τους, αφανίζοντας κάθε δικαιοσύμη.
- Τώρα στηνων την κοινωνική μας ασφάλεια στο ετελεστικό απόστημα για να χαρακτηρι βολή φων:
- καταργούν τα βάρια και συνήθητα,
 - ανεβάζουν τα ώρα ηλικίας για συνταξοδότηση
 - καταργούν τις κατοχές και επικουρικές συντάξεις

των εργαζόμενων, απόρριψη της αντεργατικής πολιτικής της κυβέρνησης.

Συνάδελφοι,

115 χρόνια η εργατική τάξη έχει πλούσια εμπειρία. Άνεξεδ. Πέρασε μέσα από τη μολόμετες της εργοδοσίας και των πολιτικών κόδε φορά επλήρωσε τον κυβερνητικό. Εξέβρε το τρένο, το κομπό και τη δύμνη να οργανωμένα, να διεκδικεί και να κερδίζει. Κέρδιζε πολλά. Γι' αυτό ολό-μερο περισσότερο από κάθε άλλη φορά αποτελεί αδίητη ανήνη η ένωση της πάλης των εργαζομένων, όλων όλων πληθύνται στη αντίταξη κυβερνητική πολιτική και η οργάνωση του δικού τους μετώπου αντίστασης.

Η σημερινή κυριαρχία του κεφαλαίου είναι προσηνή. Η εργατική τάξη, ο λαός όλου του κόσμου θα βρουν τον τρόπο να αντισταθούν και να νικήσουν. Αυτό τα μνήματα στήλουν οι αγώνες των εργαζόμενων από το Σικάγο, την Πάρι, τη Γενεύη, την Τουρκία. Αυτό το μνήμα έστειλε και ο κλάδος μας πρόσφατο από την κινητοπισία της 5 Απριλ με τη ομολογική κατάληψη του Υπομηγείου Εργασίου, που έκανε τους αρμόδιους να ανατρέξουν στα χρονοστοιχία να βρουν «υποκινή-τες», αυτό το μνήμα στήλουν η μέχρι τώρα δράση του ΠΑΜΕ, του ταξικού πόλεμο στο συνδικαλιστικό κίνημα.

Γι' αυτό ακούβω, και για να γίνου προή τα ό-νευα και οι ελπίδες, εφευρημένους.

Σηματοδοτών την ενότητα μας, ενότητα ταξική. Οχι μόνο για αντίσταση και για διατηρητική κατοχή και δικαιοσύνη αλλά και για διεύρυνση στους μέχρι την εκπλήρωση της ιστορικής αποστολής της εργατικής τάξης.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1886

Οι δρόμοι του Σικάγο βάφονται κατακόκκινο από το αίμα εργατών

Η Εργατική Πρωτομαγιά έχει την ιστορία της. Δεν καθερώμεθα έτσι, στο καλά καθωμένο, ως η πιο επίσημη γιορτή της εργατιάς όλου του κόσμου.

Στα 1883 το 1ο Κογκρέσο της Ομοσπονδίας των Συνδικάτων των Εργατικών Ενώσεων των Ηνωμένων Πολιτειών και του Καναδά αποφάσισαν να προπαρασκευασούν μια μεγάλη, πανεθνική απεργία, με την οποία επιδιόταν τη μείωση των ωρών εργασίας.

Αποφασίστηκε την 1η του Μάη του 1886, οι εργάτες σε όλη τη χώρα να διακόψουν την εργασία και να μη δεχτούν καμιά επίθεσή για να δουλεύει πάνω από 8 ώρες τη μέρα.

Στο Σικάγο, που ήταν η πιο αναπτυγμένη βιομηχανική πολιτεία, 300 χιλιάδες εργάτες εγκαταλείψουν τις φάμπρικες και παύλη τις καταλαβάνουν.

Η απεργία είχε πλήρη επιτυχία. Εκτός από ελάχιστο εργοστάσιο, τα άλλα κέρκωσαν. Ένα από τα εργοστάσια που έμελλε να γίνει βασιλιάς και ιστορικό, ήταν το πρωινόστριο του Μακ Κόρκι.

Ο εργοδότης αυτής της φάμπρικας, αφού χάρισε μερικά χιλιάδες δολάρια σε ένα θρησκευτικό αντίστοιχο, έκανε μια γενική μείωση σε όλα τα ημερομίσθια. Οι εργάτες απάντησαν με απεργία. Ο εργοδότης ήρθε σε επαφή με το αστυνομικό πρακτορείο «ΠΙΚΕΡΤΟΝ» και στρατολόγησε από εκεί απεργιοσπαστές και εγκληματίες, ικανούς και να σκοτώσουν για μερικά δολάρια.

Τα καθάρματα αυτά αποβράζονται στο χάρτο των απεργών και με τα όπλα τους χτυπάν οι τραυματίστων τους εργάτες. Οι εργάτες, αφού συνέρχονται από την ζαχνική επίθεση, επιτίθενται αποφασιστικά και τους διαλύουν, υποχρεώνοντας τους να τα βάλουν στα πόδια, εγκαταλείποντας μια μεγάλη ποσότητα όπλων και πυρομαχικών.

Η εργοδότης υποχώρησε, αλλά απέλασε αγιά - αγιά και μεθοδικό - όλους τους συνδικαλιστικά οργανωμένους εργάτες.

Η απεργία της 1ης του Μάη

Μετά από λίγο καιρό, στις 16 Φεβρουάριου 1886, ξεσπάει άλλη απεργία. Ο εργοδότης με τη στρατολογία 800 αστυνομικών προσπαθεί τους απεργιοσπαστές. Υστερα από βίαιες και αιματηρές συγκρούσεις, οι εργάτες υποχώρησαν.

Η εργατική τάξη ολοκλήρωσε τη μεγαλύτερη προετοιμάζεται για την Πρώτη του Μάη, που έχει καθοριστεί μερα έναρξης του αγώνα για την εφαρμογή του οχτάωρου. Οι μέρες της απεργίας πέρασαν χωρίς γεγονότα, η διακοπή της εργασίας ήταν ειρηνική και οι εργάτες έκαναν τις προκαθορισμένες τους συγκεντρώσεις. Οι ηγέτες της απεργίας μετά από δύο μέρες αποφάσισαν να οργανώσουν εκατοστήα διαδηλώσεις για τους εργάτες που δεν είχαν ακόμα συμμαχήσει στην απεργία.

Στα εργοστάσια Μακ Κόρκι οι εργάτες παρέμειναν μέσα, ύστερα από την ήττα τους το Φεβρουάριου. Εργάτες των άλλων βιομηχανικών εργοστασίων πήγαν στη φάμπρικα για να τους μιλήσουν. Αμέσως όμως συγκεντρώθηκαν εκεί χιλιάδες εργάτες.

Μίλησε ο Ανόνηστος Ξπάς. Μετά το λόγο του συζητήθηκε επιτροπή, για να συζητήσει με τον εργοδότη. Ξεφούκι εκείνη τη στιγμή, ακούστηκαν πυροβολισμοί και οι απεργιοσπαστές επιτίθενται κατά των απεργών. Σε λίγα λεπτά κατέρχθησαν τα αστυνομικά καμήνια και οι αστυνομικοί νεύσαν πυρ, με αποτέλεσμα 6 νεκρούς και δεκάδες τραυματίες.

Η ειρηνική συγκέντρωση και η εξάλειψη της βόμβας

Στην πλατεία Χαϊμάρκε συγκελήθηκε το βράδυ της επόμενης μέρας συγκέντρωση διαδηλωτική, στην οποία πήραν μέρος πάνω από 15.000 εργάτες.

Παρά τον αναστασιακό και τα αισθηματικά εκκρίσματα για τη δολοφονία των αναδόχων τους, η συγκέντρωση ήταν την κοινή αιολογία των ιστορικών όλων των παρατάξεων, ήταν ειρηνική. Μίλησαν ο αυτίο ο Ξπάς και άλλα. Παραβρέθηκε και ο δήμαρχος Σικάγο, ο οποίος τα είχε βρει όλα α-

πόλυτα ήσυχα και αργότερα δήλωσε: «Εξορώσει ενός μέρους, διάρκασα ενός λεπτού, κατά τη διάρκεια του οποίου φοβήθηκα ότι έπρεπε να διαλυθεί η συγκέντρωση, ο λόγος του κ. Ξπάς ήταν τόσο μετροπρόσιτος, που τον χαρακτήρισα ήπια, μπροστά στον αξιωματικό Μπράκιελντ. Το απόσπασμα του λόγου του Πίρσον, που προκάλεσε τη μεγαλύτερη αναταραχή, αναφερόταν στο μεγάλο κέρδος του κεφαλαιοκράτη σε βάρος του εργάτη. Νομίζω ότι είχε πει πως ο κεφαλαιοκράτης έπαιρνε το 85% και για τον εργάτη μένει το 15%.

Γύρισα και είπα στον αξιωματικό ότι κατά τη γνώμη μου δεν θα συνέβαινε απολύτως τίποτα. Ηταν ολοφάνερο ότι το καλύτερο που είχε να κάνει η αστυνομία ήταν να απομακρυνθεί».

Θάνατος στην πλατεία ενός λόχου 170 αστυνομικών με πλήρη εξάρτηση, τους δόθηκε διαταγή από τον αξιωματικό να διαλύσουν αμέσως τη συγκέντρωση. Ο ομιλητής Φίελντ απάντησε ότι η συγκέντρωση ήταν ειρηνική.

Εκείνη τη στιγμή, από έναν διπλό όροφο, εξαπολύθηκε - άγνωστο από ποιον και γιατί - κατά της αστυνομίας, μια βόμβα. Αυτό στάθηκε αιτία για την επίθεση της αστυνομίας κατά της συγκέντρωσης, με αποτέλεσμα 7 νεκρούς και 60 τραυματίες αστυνομικούς και 50 τραυματίες και 4 νεκρούς από τους εργάτες.

Η ευθύνη για τη σύγκρουση δεν έχει αποσφαρισθεί. Αργότερα έγιναν γνωστά μερικά πράγματα για τον αξιωματικό της αστυνομίας Μπράκιελντ, που τον χαρακτήρισε προκτορα μιας οργάνωσης, που χρησιμοποιεί κάθε μέρα να απαντούνται οι συνδικαλιστές του Σικάγο.

Τις επόμενες μέρες επακολούθησε από τους εχθρούς της εργατικής τάξης αυστηρή αντεργατική ιστορία. Η αστυνομία ερεύνησε στην πόλη ψώνευση για ενόχους. Ο Τύπος κλιμακώθηκε τα μέγιστα ενάντια στην εργατική τάξη και τις διεκδικήσεις της.

Στις 17 του Μάη ο εισαγγελέας απήγγειλε κατηγορία εναντίον των αδελφών Φίσερ και των Αβίγουστ Σπάς, Μάικλ Ξβραμ, Σάμουελ Φί-

ντν, Αλμπερτ Πίρσον, Τζορτζ Εγκέλ, Λάις Λιχ, Οσκαρ Νιμ, Ραϊνάλτο Χαϊμάρκε και Γουλιέλμο Σέλλερ (ο τελευταίος εδαφολόγος από την αστυνομία και έγινε μέγιστος κατηγορούμενος) 49 μέρες κράτησε η δική. Ο εισαγγελέας του δικαστηρίου στην αγρεύση του είπε:

«Κατάδικαίστε αυτούς τους ανθρώπους, κινείτε τους ώστε να χρησιμοποιούν για παράδειγμα και έτσι να έχετε σώσει το καθεστώς σας».

Ο δήμαρχος όμως της πόλης, διακήρυξε:

«Διαπρώτουμε μια πρόδη που αν γινόταν στην Αγγλία, η Βασιλείσα Βικτωρία θα έχανε το θρόνο της».

Οι απολογίες των κατηγορουμένων έχουν ιστορία. Είναι χαρακτηριστικά:

• **Σπάς:** «Αν νομίζετε ότι με το να μας κρεμάσετε θα αντιμετωπίσει το εργατικό κίνημα... το κίνημα από όπου τα εκατομμύρια των καταπιεσμένων, η εκατομμύρια των εργαζομένων σκληρά μέσα στη φτώχεια και τη μιζέρια, περιμένουν τη λύτρωσή, αν αυτή είναι η γνώμη σας, τότε κρεμάστε μαζί Εμάς θα ποδοπατηθεί μια οπίθα, αλλά εκεί κι εκεί, πίσω μας και μπροστά σας, παντού φλογές ξεφυτρώσαν. Είναι μια υπαίτια φωτιά. Δεν μπορεί να τη σβήσετε...»

Αυτές είναι οι ιδέες μου. Απελευθύνω αναπόσπαστο κομμάτι του εαυτού μου. Δεν μπορώ, αλλά και δεν θέλω να τη σπασωφάσω. Αν νομίζετε ότι θα της σκοτώσει, σκοτώνοντας εμάς... αν στείλετε κι άλλους ανθρώπους στο θάνατο, επειδή τόλμησα να πουν την αλήθεια... τότε κι εγώ θα πληρώσω το ακρό αυτό τίμημα με βάρος και περιθώριο».

• **Νιμ:** «Έβλεπα να μεταχειρίζονται τους σπρεγγάτες ο αυτίο την πόλη σαν το σκυλιά... Τους βολήσα να οργανώσω. Αυτό είναι ένα μεγάλο έγκλημα. Τώρα διαλύσαν δεκάδες όρες την ημέρα, αντί για δεκάεπτα και δεκάδες... Είναι κι αυτό έγκλημα. Εκανα όμως και ένα μεγαλύτερο έγκλημα... Μια μέρα, καθώς εργαίτομε την ομάδα μου, είδα τους 2 θύσανους του Σικάγο να πληγώνουν στη δουλειά στις τεσσάρους το πρωί. Γύριζαν οπία τους στις επτά ή στις οχτώ το

ΠΑΝΩ:
Σικάγο 1886.
Το εργατικό
κίνημα θρηνηί
να πρώτα
θήματα

ΑΡΙΣΤΕΡΑ:
«Ζήτω
η απεργία»,
πρωτομαγιάτικο
σάιταο του 1927

βρόδυ. Ποτέ δεν έβλεπα τις οικογένειές τους και τα παιδιά τους με το φως της μέρας... Στιρώθηκα στη δουλειά για να τους οργανώσω... Κύριε πρόεδρε, έκανα κι άλλο έγκλημα. Είδα τους υπαλλήλους των μπακαλικών και άλλους εμπυροπυλλήλους της πόλης να δουλεύουν μέχρι τις δέκα και έντεκα το βρόδυ. Δημοσευσα και μοίρασα μια έκκληση... Σήμερα εργάζονται μέχρι τις εφτά και την Κυριακή έχουν αργία. Αυτό είναι μεγάλο έγκλημα.

● Πρώον: «Είμαι οσοιαλιστής. Αν και μεθοδικός οκάδος, πιστεύω, όπως και πολλοί άλλοι, ότι είναι λάθος απέναντι στον εαυτό μου και όδικο για το συνάνθρωπό μου να ξεφυγά από τη θέση του μισθοσού οκάβου με το να γίνει αφεντικό και ιδιοκτήτης οκάβου... Αν είχα διαλέξει άλλο δρόμο στη ζωή μου, μπορέι τώρα να ανέβαινα να οκαλοπάτια της καλής κοινωνίας του Σικάγου, να ζούσα με την οικογένειά μου σε ένα ομορφο σπίτι, με όλες τις ανέσεις και την πολιτέλεια και με οκάδρους στις διαταγές μου. Ομως διαλέξα τον άλλο δρόμο και σήμερα στέκομαι μπροστά στην αγχώνη. Αυτό είναι το έγκλημά μου».

Καταδικάσων σε θάνατο τους κατηγορούμενους Ανίονστο Σπάς, Σ. Φίλντεν, Μ. Σβραυι, Α. Πίρσον, Α. Φίσερ, Τζ. Έγκελ, Α. Λυγκ και τον Οσκαρ Νίμτ σε 15 χρόνια καταναγκαστικά έργα.

Η καταδική τους έγινε χωρίς αποδείξεις. Ολοι γνώριζαν ότι η αστυνομία έφερε την ευθύνη των γεγονότων, αλλά η τοδική δικαιοσύνη τους καταδίκασε για τις επαναστατικές ιδέες, που υποστηρίξαν στις απολογίες τους.

Μετά την καταδική τους, ξεσηκώθηκε πολλακό κύμα για τη σωτηρία τους. Όλες οι προσφυγές για εφέσεις απορρίφθηκαν από το ανώτατο δικαστήριο. Μόνο για τον Φίλντεν και το Σβραυι η ποινή μεταστράφηκε σε ισόβια καταναγκαστικά έργα.

Στις 11 του Νοέμβριου, οι μελλοθάνατοι πήγαν στην κρεμάλα, τραγουδώντας επαναστατικά τραγουδιά. Διατρέσαν την πίστη τους στα ιδανικά της εργατικής τάξης και διακήρυξαν ότι πεθάνουν ποτεύοντας «σε μια καινούργια και διαφορετική ζωή». Πέθαναν με απόλητα, όπως όλοι εκείνοι που έπεσαν για το δικίο της εργατικής τάξης.

Καθίερωση μέρας πάλης και αλληλεγγύης των εργατών όλου του κόσμου

Στις 11 του Μάη του 1889, στο 2ο Συνέδριο της Δεύτερης Διεθνούς στο Παρίσι, ο Ρεϊνόν Λαβιένε, αντιπρόσωπος των εργατών του Μπασριό και Γραμματέας της Εθνικής Ομοσπονδίας των συνδικάτων της Γαλλίας, με υποδείξη του Φ. Έγκελς και με σύμφωνη γνώμη των Λαβάργκ, Μπέλελ και άλλων, έκανε στο συνέδριο την πρόταση να οργανωθεί μια μεγαλειώδης εκδήλωση στην καθιερωμένη ημερομηνία, κατά τρόπο που σε όλες τις χώρες, σε όλες τις πόλεις, οι εργάτες να πολέμουν από κοινού για την κατοκτήρη της οκάτωρης εργασίας.

Έτσι, η 1η του Μάη του 1890 γιορτάστηκε σε όλο τον κόσμο, με απεργίες και συγκυνήσεις.

Τον επόμενο χρόνο, το Συνέδριο των Βρυξελών καθόρισε να γιορτάζεται σε όλο τον κόσμο κάθε χρόνο η Πρωτομαγιά.

Στην Ελλάδα, η πρώτη Εργατική Πρωτομαγιά γιορτάστηκε το 1893 στους Σπάλους του Ολυμπίου Διός, από τον Κεντρικό Σοσιαλιστικό Σύλλογο του Σπαιορού Κολέγγη.

Από τότε, πολλές πρωτομαγιάτικες συγκυνήσεις δέχτηκαν τις βάρβαρες επιθέσεις των καταστασιακών μηχανομαών κράτους και εργοδοσίας.

Το 1923 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη στον Πειραιά γιορτάστηκε η Πρωτομαγιά, 60 ομασάκια (40 Πειραιώτικα και 20 της Αθήνας) ομμετέλεξαν στη συγκυνήτωση. Το ατήματα, που δέονταν τα αμασάκια, αμάδωε τους και η εφορηγή του θάρου, ανιμεταπήζην τη σκληρή άωηση της κυβερνήσεως.

Για τη διεκδίκηση των απαιτήματων τους, οι εργάτες ποράζουν το αγνωστό πρόγραμμα δράσης τους. Ακολουθούν μεγάλοι απεργιακοί αγώνες. Στις 23 Αυγούστου 1923 πραγματοποιείται μεγάλη πανεργατική απεργία για ομμεκτίερωση στον Πειραιά στο Ποσειδάμειο.

Η κυβέρνηση δίνει εντολή να διαλυθεί διά της Βίας η συγκυνήτωση. Απολομώσες 11 νεκροί, 110 τραυματίες, 500 ουλλήθεντες.

Μάης 1936: Το απεργιακό κίνημα σε εκείνη την περίοδο ποισειν εκρηκτικές διαστάσεις. Η άγνοια τάξη όλη με κάθε τρόπο να βάλει φραγομή στους αγώνες των εργατών, τους πήγε στο οίμα.

Στις 8 του Μάη η οδός Εργατία στη

Θεσσαλονίκη βάφεται με το αίμα απεργών εργατών από τις σφίρες των χωροφυλάκων.

Η οργή του λαού της Θεσσαλονίκης είναι αβάστακτη γι αυτό το ύπολο χτύπημα.

Την επόμενη μέρα 150.000 λαού συγκυνήτωναται στην πλατεία Ελευθερίας, για να εκδήλουν στην αγανάκτησή τους για το ματωκόλιμα των απεργών.

Οι χωροφυλάκοι με όπλα και οπλοπολυβόλα ποράρχουν σε νέα βολογονική επίθεση ενάντια στα όπλο πληθός.

Δώδεκα νεκροί και τριακόσιοι τραυματίες ήταν ο αιματηρός απολομώσος αυτής της επιθέσεως των βασιλομειταδικών οργάνων.

1η Μάη 1944: Ο φοβιστός κατακτητής ήθελε να δώσει ένα μεγάλο τρομοκρατικό μήνυμα στον αδούλοκό μας, εκτελώντας τον ανθύ του επαναστατικού, εργατικού κινήματος στη χώρα μας.

Στο Σκοπετήριο της Καισαριανής την 1η Μάη, ημέρα που δεν επέλέχτηκε τυχαία από τον κατακτητή, εκτελούνται 200 διαλεχτές παλικάρια, διακόσιοι κομμουνιστές, σφήνατες πίσω τους ακριβή παρακατήρη για τις επόμενες γενιές την αυτοθύου, τον ηρωισμό, το ιδανικό για το ζήμειομα ενός καλύτερου αύριο, ιδανικό που σήμαδεται το δρόμο του δικού τους Γόλυοβα.

Το αιματοβαμένο μήνυμα του Σικάγου, της Θεσσαλονίκης, της Καισαριανής, του Πειραιά δεν είναι για να το διαβάσουμε κάθε 1η ΜΑΗ, είναι για να διαβάζουμε κάθε 1η ΜΑΗ, είναι ύπονος στην ταχική πάλη, είναι μόνοι ύπονος επικαιρο, αλλά και ανώζωγοι τον άνεθρομο, γιατί συνδέεται με το μέλλον του.

Η ιστορική μνήμη του Σικάγου θυμίζει ότι ποιστε δεν χαρίζεται, και πατάται, ακόμη και με όια αν χρειαστεί, ενώ η εμπειρία των εργατικών αγώνων από τότε μέχρι σήμερα δηλώνει ότι σκληρός αγώνας απαιτείται για τη νίκη και εξήμο σκληρός για να κατακτηθούν τα κερτήματα.

Όσο σήμερα έχει ιδιαίτερη σημάγια για όλους μας μπροστά στην καταιγίδα των ανεταγκιστικών μετρων, που δέχμασται από το κεφάλαιο και τους ύποτακτικούς του.

Η εργατική τάξη δεν πρέπει να ξεοτασίζει από το μνήμια της 1ης ΜΑΗ και όλοι μας δεν πρέπει να ξενομμε ότι εμεις κωλιμε τη ρόδα της ιστορίας προς την πρόοδο, ότι ο αγώνας μας ενόηνα στον ανιμεθωτο εχθρό μας, το κεφάλαιο, δεν γινώριζε όρα, μέχρι την οριστική μας νίκη επί ο' αυτόν, νίκη που θα μας οδηγήσει στη σοσιαλιστική πολεμια, την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Το ταχικό προοκήλητρο του σήμερα, μπροστά στους δύνοκοιους και κομμάτια που περνώμε, ποίπει να ονοκδοίεται με την απόφρασή μας, ο κατακτητής και τα δικαιοκώματα που επιβάλλουν το βήμα με πολυόρονους και σκληρούς αγώνες να μην ποίπων κάτω από τη σιδερένια φτέρη των πολεμειθικών.

Την απόφραση αυτή πρέπει να επιβεβαιώσουμε στην πράξη.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Η υποτέλεια βαφτίστηκε εθνική υπερηφάνεια

Στις 27 Μάρτη, στη φιάσα που διοργανώθηκε για τα εγκαίνια του Νέου Αεροδρομίου Αθηνών, ο πρωθυπουργός μας βίωσε τον παρωμιώδη καλόγερο που βλέπεις το κρέας ψάρι τις ημέρες των νηστικών, αφού ι-σχυρίστηκε χωρίς ντροπή ότι η κατασκευή του ιδιαιτικού αεροδρομίου θα εξυπηρετήσει τα συμφέροντα του ελληνικού λαού και η λειτουργία του θα συμβάλει στην ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας.

Εννοεί μάλιστα εθνικά υπερήφανος, όπως και οι υπόλοιποι 2.500 εκλεκτοί καλεσμένοι, όλοι φανατικοί υποστηρικτές της ιδιωτικής προνομιούλας και της Ευρωπαϊκής καπιταλιστικής Ενοποίησης, όταν στην ουλία του ο Γερμανός γενικός διευθυντής του αεροδρομίου είχε απειρίφραστα και χωρίς να μασηήσει τα λόγια του ότι «το αεροδρόμιο "Ελεφθέριος Βενιζέλος" είναι ένα ιδιωτικό αεροδρόμιο και μια νέα εποχή αρχίζει».

Ετσι νιώθουν εθνικά υπερήφανοι οι κυβερνώντες και οι υπόλοιποι στυλιωμένοι του αίσιου καπιταλιστικού συστήματος, όταν ξεστονάζουν ή πεινάζουν ή χέρουν στα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα και όταν εξυμνούν την ληστρική δρομή των πολυεθνικών μονοπωλίων και τις εργαλειακές επιβιώσεις των Αμερικανοεκατομμυριούχων.

Για άλλη μια φορά οι Πλουτοκράτες και οι πολιτικοί τους εκπρόσωποι (ΠΑΣΟΚ - ΝΔ) παρουσιάζουν τα ταξικά τους συμφέροντα σε εθνικό και όλο μαζί κρήνη από τον ελληνικό λαό ότι η λειτουργία του νέου αεροδρομίου θα εξυμνούνται τα δικά τους συμφέροντα και όχι τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και του εργαζόμενου λαού.

Ο πρωθυπουργός, ο υπουργός ΠΕΧΩΔΕ και Συγκροτήματα ανθεωρούντων υπερήφανοι, γιατί με τα ρημάτα του ελληνικού λαού κατασκευάστηκε ένα αεροδρόμιο, το οποίο για 30 χρόνια θα εκ-

Κατά τη διάρκεια της κατασκευής του αεροδρομίου η κυβέρνηση έστειλε στο εργοτάξιο ακόμη και τα ΜΑΤ, για να ηττηθεί η εμεταλλεντική μανία των εργοδηγών

μεταλλεύεται η πολυεθνική γερμανική εταιρεία ΧΟΧΤΙΦ. Ετσι προβλέπει η αποικιοκρατική σύμβαση που υπέγραψε η κυβέρνηση.

Η υπογραφή αυτής της σύμβασης δεν είναι πράξη που πρέπει να νιώθει κανείς - εθνικά υπερήφανος - είναι καρμινιάτη πράξη δουλοπρέπεια και υποτέλειας.

Την υποτέλεια της κυβέρνησης στην πολυεθνική εταιρεία που ανέλαβε την κατασκευή και διαχειρίζεται το αεροδρόμιο, εκτός των άλλων στοιχείων την επιβεβαιώνουν και οι πηγές χρηματοδότησης του έργου.

Πιο συγκεκριμένα από τα 658 δισ. δρχ. του κόστους κατασκευής, της εργολαβίας των εγκαίνια ΧΟΧΤΙΦ, ΓΚΡΑΝΤΣ, Τ.Κ.Τ. ΑΒΒ, το έργο χρηματοδοτήθηκε από:

- Επιδότηση από το Δημόσιο 44 δισ. δρχ.
- Τέλος αναπτυξιακού αεροδρομίου (Σπατάλοσμο) 78 δισ. δρχ.
- Μετοχικό κεφάλαιο κοινοπραξίας 40 δισ. δρχ.
- Δάνειο κοινοπραξίας 13 δισ. δρχ.
- Δάνειο από Ευρωπαϊκή Τράπεζα επενδύσεων με ερ-

γήση Ελληνικού Δημοσίου 312 δισ. δρχ.

- Επιδότηση Ευρωπαϊκής Ένωσης Ταμείο Συνοχής 73 δισ. δρχ.

- Δάνειο από εμπορικές τράπεζες με εγγύηση «Ερμής» 98 δισ. δρχ.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι τα 40 δισ. που φαίνεται ότι κατέβαλαν η ΧΟΧΤΙΦ και οι συνεταιίροι της από τα μισθία τους, τα κατέβαλαν μόνο στα χαρτιά, γιατί η κατασκευή του έργου άρχισε με την προκαταβολή του ελληνικού Δημοσίου, και αποκομίζοντας τράπεζα κέρδη, τόσα που χρησιμοποιήσαν φρένο και όχι αεροπλάνο για να τα μεταφέρουν στη Γερμανία.

Κατά την κατασκευή του αεροδρομίου η κυβέρνηση και η ΧΟΧΤΙΦ προσέβαλλαν με καταπατήσεις τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων.

Προσπάθησαν να οργανώσουν ένα εργοτάξιο κλειστό σε σπλ. στρατοπέδο συγκέντρωσης, στο οποίο δεν θα ίσχυε η ελληνική εργατική νομοθεσία, αλλά ο νόμος της πολυεθνικής ΧΟΧΤΙΦ.

Για να χυπηθούν τις αντιδράσεις των εργαζομένων και τις αγωνιστικές κινητο-

ποιήσεις που οργάνωσε το συνδικάτο μας, η κυβέρνηση διέθεσε αρκετές διμοιρίες ΜΑΤ και τις εντόλες στον επικεφαλής έδινε ο Γερμανός εργοταξίαρχος. Οι εργάσιμοι αυτοπεριοριζόμενοι γύρω από το συνδικάτο μας, με τις περισσότερες από 40 αγωνιστικές κινητοποιήσεις στο χώρο του εργοταξίου, όχι μόνο κατέφεραν να κρατήσουν τα δικαιώματά τους, αλλά ανέγκασαν την κυβέρνηση να αποσυρθεί τα ΜΑΤ από το χώρο του εργοταξίου. Την ΧΟΧΤΙΦ να αναγκάσει το Συνδικάτο Οικοδόμων ως εκπρόσωπο των εργαζομένων στο εργοτάξιο, να υπογράψει επιχειρησιακές συμβάσεις όπου δίνονταν υπέρβαση πώ από αυτές που υπέφερε η ΓΣΕΕ, να δώσει να εφαρμόσει το 7ο νόμο οικοδόμων, να εφαρμόσει την Σύμβαση βροχιάς και ανέλαβε την ευθύνη να παρεμβαίνει στους υπεργολάβους της όταν αυτοί καταπατούσαν την εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία κ.λπ.

Εκτός από την ΧΟΧΤΙΦ, το 7ο νόμο επεκτάθηκε στους μεταλλεργάτες και της ΓΚΡΑΝΤΣ, Τ.Κ.Τ. και του Χαράδη, στους εργαζόμενους της Τ.Ε. ΑΘΗΝΑΣ,

ΜΕΣΟΧΩΡΙΤΗ, ΤΖΙΑΛΛΗ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΗ κ.ά.

Εκτός από ιδιώτη η εργατική τάξη πλήρωσε και με αίμα την κατασκευή του αεροδρομίου, αφού από τον Ιούλιο του 1996 μέχρι το Σεπτέμβριο του 2000 έγιναν συνολικά 3.043 μεγάλα ή μικρά ατυχήματα, από τα οποία 40 περίπου ανθρώποι και 5 θανατηφόρα. Χωρίς να υπολογίζονται τα εργατικά ατυχήματα που έγιναν κατά τη διάρκεια που οι εργαζόμενοι πήγαιναν ή έφευγαν από το εργοτάξιο.

Εκτός από το κόστος κατασκευής ο ελληνικός λαός πλήρωσε πανάκριβα τις υπηρεσίες του αεροδρομίου. Είδη τα εισιτήρια ακριβάναν κατά 15%, το πάκινγκ είναι πανάκριβο, 3.100 δρχ. στοιχίζει η τετάρτη στάθμη στην οποία η στάθμη μακράς διάρκειας 3.400 δρχ. την ημέρα. Πανάκριβες είναι και οι άλλες υπηρεσίες που προσφέρονται στο αεροδρόμιο, αφού σε αυτό λειτουργούν 80 περίπου ιδιωτικές εταιρείες με σύμβαση παροχής τους.

Όπως στη φιάση της κατασκευής, έτσι και στη λειτουργία του αεροδρομίου, η κυβέρνηση θέλει να το χρησιμο-

ποιήσει για πύλο καταστροφής των δικαιωμάτων των εργαζομένων και πεδίο εφαρμογής των αναγκαστικών εργασιών σχέσεων που ψήφισε στο Νόμο 2874/2000.

Αυτή είναι η πραγματικότητα της κατασκευής και λειτουργίας του αεροδρομίου. Οι κυβερνώντες με την κερδοσκοπική λογική τους και τη νοοτροπία του μισή παρέδωσαν την πανάκριβη αυτή περιοχή του ελληνικού λαού στα χέρια της πολυεθνικής ΧΟΧΤΙΦ.

Το συνδικάτο με ανακοίνωσή του κατήγγειλε την κυβέρνηση, όμως δεν φάνηκε αυτό. Χρειάστηκε η αντίπερη των μαζικών κινητικών αγώνων για να τους σταματήσει, να αντινερωθούν αυτή την αναλίπη φιλομονοπωλιακή πολιτική τους και να απαλλαγούν μια για πάντα από όλους αυτούς που δεν ανταποκρίνονται και δεν ανταποκρίνονται στα συμφέροντα του λαού και της εργατικής τάξης, αλλά τα συμφέροντα των ντόπιων και ξένων πλουτοκρατών.

Αυτό πρέπει να γίνει ΤΩΡΑ πριν να είναι πολύ αργά. Μπορούμε και πρέπει να τους σταματήσουμε.

Το αεροδρόμιο της «Χόχτιφ»

Μπορεί να ονομάστει «Ελευθέριος Βενιζέλος». Μπορεί να καμαρώνουν οι κυβερνώντες για το νέο «εθνικό αερολιμένα» και να βγάλουν ομανητικές φωτογραφίες, με φόντο τις αποστράγγιμες εγκαταστάσεις. Οι σχετικές, πολυώρες πλεοπτικές εκπομπές, όμως, δεν έδειξαν ούτε μια στιγμή τη διπλανή εικόνα. «HOCHTIEF Airport», δηλώνει απεριφρασά η μεγάλη πινακίδα. Οσο απεριφρασά ήταν και η δήλωση του Γερμανού διευθυντή του «εθνικού αερολιμένα»: «Το αεροδρόμιο "Ελευθέριος Βενιζέλος" είναι ένα ιδιωτικό αεροδρόμιο».

Με τα χρώματα του ελληνικού λαού κατασκευάστηκε ένα αεροδρόμιο που για 30 χρόνια θα το εκμεταλλεύεται η γερμανική Χόχτιφ

Αυτές τις ημέρες η κυβέρνηση και η γερμανική πολυεθνική τεχνική εταιρεία ΧΟΧΤΙΦ πανηγυρίζουν για την έγκαιρη αποπεράτωση και λειτουργία του Νέου Αεροδρομίου Αθηνών «Ελ. Βενιζέλος».

Οι αρμόδια υπουργοί και ο προπαγανδιστικός μηχανισμός της ΧΟΧΤΙΦ, με τη βάρβαρη οριζόμενη μέσαν μαζικής προπαγάνδας, επιχειρούν να παρουσιάσουν ότι: Η κατασκευή του αεροδρομίου είναι αποτέλεσμα της αναπτυξιακής πολιτικής της κυβέρνησης και η έγκαιρη κατασκευή και λειτουργία του έγινε χάρη στην ικανότητα, ανωτερότητα και αποτελεσματικότητα του μεγάλου κεφαλαίου.

ΨΕΥΔΟΝΤΑΙ ΑΣΥΣΤΟΛΑ ΠΛΑΤΙ:

Το αεροδρόμιο δεν κατασκευάστηκε στα πλαίσια μιας σχεδιασμένης λαϊκής οικονομίας και ανάπτυξης για να παρέχει υπηρεσίες φτηνές για την εργατική τάξη και το λαό.

Κατασκευάστηκε στα πλαίσια του καταμερισμού της εργασίας των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με βάση τον οποίο η χώρα μας από χώρα παραγωγής μετατρέπεται σε χώρα παραχής υπηρεσιών.

Το Νέο Αεροδρόμιο κι όλα τα άλλα μεγάλα έργα (οδικά, λιμενικά κ.λπ.), που γίνονται στη χώρα μας, είναι ενταγμένα στα διευρωπαϊκά δίκτυα, τα οποία κατασκευάζονται για:

- Τη διευκόλυνση του μεγάλου κεφαλαίου και στη Βαλκανική και στις πετρελαιοφόρες περιοχές των χωρών της Κασπίας κ.λπ.

- Την εξυπηρέτηση των επιθετικών εγκληματικών σχεδίων του

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ

Μισοίτες και ατζέντηδες της ολιγαρχίας του πλούτου

ΝΑΤΟ και των Αμερικανοευρωπαϊών ιμπεριαλιστών.

Η κατασκευή του αεροδρομίου, όχι μόνο δεν έγινε έγκαιρα, όπως διατυμπανίζουν κυβέρνηση και ΧΟΧΤΙΦ, αλλά είχε πολύχρονη καθυστέρηση. Κράτησε τόσο, όσο ο «σκυλακαβός» μεταξύ των γερμανικών και ναζικών μεγάλων τεχνικών εταιριών, για το ποιο από τα μεγάλα «σκυλακάρα» θα πάρει τη μερίδα του λέοντος από τη σάρκα του ελληνικού λαού, που τελικά αυτός τον νέο αεροδρόμιο και τα άλλα μεγάλα έργα.

Ο «σκυλακαβός» αυτός αποκάλυψε την ανικανότητα και τη δουλικότητα των κυβερνήσεων ΝΔ και ΠΑΣΟΚ που παρακολουθούσαν την κόντρα των τεχνικών εταιριών, χωρίς να παρεμβαίνουν.

Μόνο όταν παρενέβη η Κομισιόν, η οποία μισούσε τα έργα μεταξύ των ξένων και ντόπιων τεχνικών εταιριών, τότε ως σνεπηής υπαλληλός της ελληνικής κυβέρνησης υπέγραψε την αποικιοκρατική σύμβαση με τη ΧΟΧΤΙΦ.

Η σύμβαση που υπογράφηκε για

την κατασκευή και λειτουργία του αεροδρομίου, είναι αποικιοκρατική και χαρακτηριστική. Τέτοιες συμβάσεις υπογράφονται μόνο από κράτη - προτεκτοράτα.

Γιατί: Από τα 650 δισ. δρχ. που ήταν το προϋπολογισμός, οι Γερμανοί χρηματοδότησαν το έργο μόνο με 50 δισ. δρχ. Τα υπόλοιπα επιβάρυναν το ελληνικό Δημόσιο, το οποίο εγγυήθηκε και για τα δάνεια που πήραν οι κατασκευαστές από τις τράπεζες.

Ενώ η κύρια χρηματοδότηση έγινε από το ελληνικό Δημόσιο, το αεροδρόμιο δεν θα λειτουργεί ως κρατικό υπό την υπηρεσία του λαού, αλλά θα είναι ιδιωτικό υπό τον έλεγχο της ΧΟΧΤΙΦ. Αυτό προβλέπει η σύμβαση, πως η ΧΟΧΤΙΦ με το 10% περίπου της χρηματοδότησης διαθέτει το 45% των μετοχών και είναι το αφεντικό του νέου αεροδρομίου.

Οι Γερμανοί κατασκευαστές, επειδή έχουν στο χέρι την ελληνική κυβέρνηση, νόμιμα ότι έχουν στο χέρι και την εργατική τάξη της χώρας μας, υψώ αυτό προσέβησαν να δουλέψουν, όχι με βάση την εργα-

τική νομοθεσία της χώρας μας, αλλά με βάση τους νόμους της ΧΟΧΤΙΦ. Επιχείρησαν να οργανώσουν το εργοτάξιο στα πρότυπα στρατιωτικού συγκέντρωσης ΝΤΑΧΟΥ να είχαν ονομάσει οι εργαζόμενοι. Κλειστά την ελληνική κοινωνία, με ελεγχόμενη είσοδο των συνδικαλιστών, με μηχανισμούς παρακολούθησης, ασκιομυριτώνες κ.λπ.

Η προσπάθεια καταπίεσης των κατακτησών και των δικαιοκτών της εργατικής τάξης, προέκυψε στη σθεναρή αντίσταση των εργαζομένων, οι οποίοι με την ενότητα και την πάλη τους, υποειρημαμένοι γύρω από το Συνδικάτο Οικοδόμων, περιόρισαν τα εξοντωτικά ωράρια και περιφρούρησαν τις κατακτητικές τους, κατέκτησαν ουσιαστικές αυξήσεις, έδωσαν τα ΜΑΤ μέσα από το εργοτάξιο, που τα έστελε η κυβέρνηση για να στηρίξουν την εκμεταλλευτική μαχίνα των εργοδωτών και ανάγκασαν τη ΧΟΧΤΙΦ να αναγνωρίσει ως εκπροσώπο τους το Συνδικάτο Οικοδόμων, να υπαγράψει επιχειρησιακές συμβάσεις εργασίας που αναγνωρίζουν το 7ωρο των οικοδόμων,

7ωρες βάρδιες, πενήνήμερη δουλειά κ.λπ.

Αποτέλεσμα της προσπάθειας εναποκατάληξης της δουλειάς, της πίεσης που ασκούν οι εργοδότες και η κυβέρνηση να τελειώσει το έργο μέχρι το Μάρτιο του 2001, είναι τα εργατικά εγκλήματα, που έγιναν στον τόπο της δουλειάς.

Βασί φάρος ατυχημάτων οι εργαζόμενοι στην κατασκευή του αεροδρομίου. Πέντε εργαζόμενοι έχασαν τη ζωή τους, αρκετά σκοπεύτηκαν και ακόμη περισσότερα έπαθαν διάφορα άλλα ατυχήματα.

Η κυβέρνηση δε θέλει να μάθει ο λαός ότι κατασκευάζει ένα ιδιωτικό αεροδρόμιο, στην υπηρεσία του μεγάλου κεφαλαίου και του ΝΑΤΟ και όχι στην υπηρεσία του λαού, ο οποίος χρυσολίγησε την κατασκευή και θα πληρώσει πανάκριβα τις υπηρεσίες.

ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΑΓΛΙΕΣ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΚΡΥΦΟΥΝ ΜΕ ΤΙΣ ΦΙΕΣΤΕΣ ΠΟΥ ΟΡΓΑΝΩΝΟΥΝ.

Όλοι οι εργαζόμενοι πρέπει να καταδικάσουμε την κυβέρνηση και όσους άλλους κανόνια, ανοχή ή συγκαλύψεις, στη λογική του ξεπουλημένου των συμφερόντων του λαού, γιατί όπως αποδείχτηκε και από την κατασκευή του αεροδρομίου ο αυτούς πρώτους το κέρδος των πλουτοκρατών με την αύξηση της εκμεταλλεύσεως της εργατικής τάξης.

Όλοι αυτοί δεν λειτουργούν για τη συμφέροντα του λαού και του τόπου, αλλά σαν μεττές, ατζέντηδες της ολιγαρχίας του πλούτου.

Γι' αυτό όχι μόνο να τους καταδικάσουμε, αλλά και να απαλλαγούμε μια για πάντα απ' αυτούς.

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΤΙΣ 5 ΑΠΡΙΛΗ ΩΡΑ 5.30 ΤΟ ΠΡΩΪ

Με απόφαση της ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της Ομοσπονδίας Οικοδόμων, που πάρθηκε αργά χτες τη νύχτα, κατελήφθη από τις 5.00 σήμερα το πρωί το Υπουργείο Εργασίας. Η κατάληψη έγινε από 500 οικοδόμους που εξοδουτέρωντας τη φρουρά του κτίριου και

τέλεσαν ολόκληρο το κτίριο του Υπουργείου που πρωτοστατεί στην αντισεφασιστική θύελλα που ετοιμάζει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Καλούμε τους οικοδόμους σ' όλη τη χώρα να δώσουν αγωνιστικό «παρόν» στη σημερινή 24ωρη Παπελλαδική Απεργία του κλάδου και

μαχητικά να απαιτήσουν: «ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ από την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ».

Ο αγώνας του ταξικού κινήματος για την ασφάλιση, την υγεία, την πρόνοια και την περιβαλμην θα είναι αγώνας με μαχητικότητα και φαντασία.

5 ΑΠΡΙΛΗ, 6.00 π.μ. - 8.00 μ.μ.

Οικοδόμοι και εργαζόμενοι σε αγωνιστικό ξεσηκωμό

Λίγο πριν από τις 6.00 το πρωί ομάδες οικοδόμων με επικεφαλής το στέλεχη της Ομοσπονδίας και του Συνδικάτου Αθηνών προχώρησαν σε κατάληψη του Υπουργείου Εργασίας.

Λίγα λεπτά αργότερα κρεμόταν ένα τεράστιο πανό, που ασκεπάζει το μισό κτίριο και γράφει:

- Παλαιάκος αγώνας τώρα. Κλείνουμε το δρόμο στην καταδραφή της κοινωνικής ασφάλισης. Τα αντιλαϊκά μετρα κυβέρνησης - πλουτοκρατίας δεν θα περάσουν.

Τα μεγάλωνα από την ταράτσα του Υπουργείου αρχίζουν να αναγγέλλουν:

«Λαέ της Αθήνας, με την κατάληψη του Υπουργείου στέλνουμε μήνυμα αντίστασης και αγώνα. Τα αντιλαϊκά μετρα δεν θα περάσουν».

Όσο κυλάει ο χρόνος και άλλοι εργαζόμενοι καταρθάνουν έξα από το Υπουργείο. Τα συνθήματα δυναμώνουν: «Για τα ελλείμματα δεν φτάνει οι εργάτες, το ΙΚΑ χρατακώνουν οι κεφαλαιοκράτες».

Στις σπυμέννες μεγαφωνικές εγκαταστάσεις έξα από το χώρο του Υπουργείου τα τραγούδια του αγώνα εναλλάσσονται με τα συνθήματα.

Στις 10.30 στο χώρο του Υπουργείου φθάνει η απεργιακή συγκέντρωση του κλάδου, που πραγματοποιήθηκε στην πλατεία Κόννητος.

Στην κεφαλή της μεγάλης και δυναμικής πορείας δύο φέρετρα: Το ένα γράφει πάνω του «Κυβερνητική αντιλαϊκή πολιτική», το άλλο «ΤΡΟΜΟΝΟΜΟΙ».

Ακολουθούν στεφάνια των συγγενών! Ν. Δημοκρατία, «Ευρωπαϊκή Ένωση - ΝΑΤΟ», ΗΠΑ - ΣΕΒ, πλειοψηφία της ΓΣΕΕ. Οι περαστικοί ορατούν και κονιοστατέκονται βλέποντας τα φέρετρα και τα στεφάνια. Όταν καταληφαίνουν το γίνεται εδοποκιμάζου τη σάφεια της κυβερνητικής πολιτικής.

Τα φέρετρα κινούνται ομβολικά έξα από την είσοδο του Υπουργείου. «Σήμερα τα κάιμε ομβολικά, αύριο με τους αγώνες μας θα τα κάιουμε πραγματικά», δηλώνουν οι οικοδόμοι.

Μετά τις 2.00 το μεσημέρι γίνονται γνωστές στους συγκεντρωμένους οι απειλητικές εισαγγελικές παρεμβάσεις, καθώς και οι απειλητικές άθλιες και προβοκατόρικες δηλώ-

σεις Σημίτη - Παντινού για υποκινούμενες παρήγομες ενέργειες, οι εργαζόμενοι ορρομένοι απαιτούν με συνθήματα: «Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ!», «ΝΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ».

Στις 3.00 μ.μ. τα στενά γύρω από το Υπουργείο έχουν γεμίσει με άνδρες των δυνάμεων καταστολής. Δύο διμοιρίες επιχειρούν να μπουν στο χώρο της συγκέντρωσης, οι συγκεντρωμένοι κάνουν αλυσίδες περιφρουρώντας τη συγκέντρωση και με σύνθημα «ΜΑΤ, βία, αυταρχισμός, αυτό είναι ο εκσυγχρονισμός» απαντούν στην πρόκληση και στην επιχειρηση διάλυσης της συγκέντρωσης.

Η δήλωση της Ομοσπονδίας από τα μεγάλωνα ότι οι κτημηφεί θα συγκεντρωθούν, τότε οι οικοδόμοι θα προχωρήσουν σε νέα απεργιακή κινητοποίηση την Παρασκευή 6 Απριλίου και η αποφασιστικότητα των διαδηλώνων αναγκάζου τις δυνάμεις καταστολής να αποχωρήσουν.

Από τις 4.00 το απόγευμα εργαζόμενοι που σχολούν από τις δουλειές τους αρχίζουν να καταρθάνουν στο χώρο του Υπουργείου.

Στις 6.00 το απόγευμα χιλιάδες εργαζόμενοι ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα του Πανεργατικού Αγωνιστικού Μετώπου (ΠΑΜΕ) σφίγγουν τις γραβές μιάς μας. Ακολουθεί η τεράστια μαχητική πορεία στο Σύνταγμα.

5 ΑΠΡΙΛΗ

Η Ελλάδα της δουλειάς που αγωνιζόμαστε και αντιστέκεται είχε το λόγο

Συνεχίζουμε

✓ 5 ΑΠΡΙΛΗ: ΚΙΝΗΤΗΡΑΣ ΑΓΩΝΩΝ για την υπεράσπιση και διεύρυνση της κοινωνικής ασφάλισης, την υπεράσπιση των δημοκρατικών και λαϊκών εθευθεριών.

Όσο θα χτυπάνε τα δικαιώματα στην αξιοσημείωτη εργασία, την υγεία και πρόνοια, την κοινωνική ασφάλιση, την παιδεία, τόσο θα αντερίζεται η αντίσταση των εργαζόμενων.

Αυτό είναι το μήνυμα με πολλούς αποδέκτες που έστειλε ο κλάδος μας στη μεγάλη απεργιακή πανελλαδική του κινητοποίηση.

Οι χιλιάδες οικοδόμοι, που πήραν μαζί μέρος στις απεργιακές κινητοποιήσεις σε όλη τη χώρα, δηλώνουν από στόμα και θέση αγώνα ότι είναι αποφασισμένοι να μην τα δώσουν, να μην υποχωρήσουν μπροστά στις όποιες δυσκολίες, μπροστά στα όποια εμπόδια βρουν μπροστά τους, από το κεφάλαιο, την κυβέρνηση και τα δεκανίκιά τους.

Οι εφάλητες της κυβέρνησης και της πλουτοκρατίας, που γεννιέται μέρα με τη μέρα στους αγώνες που ξεδιπλώνονται σε όλη τη χώρα, έγινε πιο έντονος την Πέμπτη 5 Απριλίου.

Η κινητοποίηση του κλάδου σε όλη τη χώρα, οι δυναμικές μορρές πόλης, με κορυφαία αυτή της ολοήμερης κατάληψης του Υπουργείου Εργασίας, είναι ισχυρή παρακαταθήκη για τους αγώνες του αύριο, για τους αγώνες για την υπεράσπιση και διεύρυνση θεμελιωκών κατακτήσεων και δικαιωμάτων.

Η απεργία στις 5 Απριλίου είχε μεγάλη συμμετοχή σε όλη τη χώρα. Το μήνυμα είναι ελπιδοφόρο, πρώτα και κύρια γιατί σε αυτές τις κινητοποιήσεις έδωσαν το αγωνιστικό τους «παρόν» οι νέα οικοδόμοι.

Ο κλάδος μας, μέσα από αυτή την κινητοποίηση αμφιβεβαιώνει το σύνολο της κυβερνητικής πολιτικής, προέδωσε στον αγώνα του νέα ποιατικά χαρακτηριστικά. Απέδειξε ότι η εργασία πάλι έγινε τεράστια σπορά στα δικά μας, που αν τα ε-νεργηστούμε, αργά ή γρήγορα το ταχικό συνδικαλιστικό κίνημα θα βρεθεί μπροστά στην επιτεύξη των στόχων του.

ΜΕ ΚΛΗΜΑΚΩΣΗ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Βαθιά πεποίθηση μας είναι ότι η ταξική πάλη δεν περιορίζεται σε μια κινητοποίηση, όσο κι αν αυτή είναι επιτυχημένη. Η ταξική πάλη είναι μια διαρκής πρόκληση.

Τα Συνδικάτα, για να επιβιώσουν το ρόλο τους, χρειάζεται να το αποδεικνύουν κάθε μέρα στην πράξη.

Σ' αυτή την προσωπική η Ολομέλεια της Διοίκησης της Ομοσπονδίας, που σύντομα θα συνελευσθεί, θα σπρίξει και οι αποφάσεις της, αποφάσεις που θα σηματοδοτούν τη συνέχιση και κλιμάκωση του αγώνα.

Η ολομέλεια κατάληξη του Υπουργείου Εργασίας, το ποτό οργής που ξεκίνησε από την Πατεία Κόνηγος για να σμίξει με όλους αυτούς που είχαν προχωρήσει στην κατάληξη και όσους από τα έξω περιφρουρούσαν τον αγώνα, έφεραν ταραχή και πανικό στην κυβέρνηση.

Στη θύμηση των παλιών οικοδομών - που αγωνίστηκαν με τη γενιά τους εθελοντάς πεζοδρομία, να γίνει η κοινωνική ασφάλιση και στις 5 Απριλίου βρέθηκαν στο πλευρό μας κάτω από τα πανό των απομάχων της δουλειάς, αλλά όχι και του αγώνα - ήρθαν οι μεγάλες στιγμές του ταξικού οικοδομικού κινήματος, στιγμές που έβλεπαν να ζωντανεύουν από τα παιδιά και τα εγγόνια τους που παίρνουν σήμερα δυναμικά την αγωνιστική ουσιά.

Στη θύμηση αυτών των μεγάλων στιγμών του οικοδομικού και εργατικού κινήματος, στιγμές που σαν εφελύξη του παραδεί του ύπνου τους ξεπροβάλλει μπροστά τους, οφείλεται και ο πανικός της κυβέρνησης που τις όποιες εκδηλώσεις οργής και αγανάκτησης στη βίαιη αντίδική της πολιτική της χαρακτηρίζει υποκρινόμενες.

Κάποια μας κατηγορούσαν ότι με τις ενέργειές μας βροκόμασσε στα όρια της νομιμότητας και πέρα από αυτήν. Κάποιοι ότι οι ενέργειές μας είχαν σκοπό την τηλεοπτική κάλυψη. Όλοι τους ξεκινούσαν από την ίδια βρώμικη αρετήρια. Τους απαντούμε για άλλη μια φορά: «Τους δικούς τους νόμους, νόμους της βρώμικης εξουσίας του κεφαλαίου, που θέλουν τον εγγύτη αναγνώ, που θέλουν τον εγγύτη κούσημ ύλη στα χέρια των ανθρώπων του χρωμάτος, χωρίς δικαιοσύνη, χωρίς ασφάλεια, που θέλουν το νέο συμφωνό, ριμμένο στα νάρκατικά, ρομπότα της στυμνής και άθλιες πολιτικές τους, νόμους που περιορίζουν κυριαρχικό δικαίωμα της χώρας μας, νόμους που περιορίζουν λαϊκές, δη-

μοκρατικές ελευθερίες, ΕΜΕΙΣ τέτοιους νόμους τους αντιπαλεύουμε, τους θεωρούμε αιτία πολέμου και θα αγωνιστούμε να τους καταστρέψουμε».

ΝΟΜΟΣ για μας **ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΔΙΚΙΟ ΤΟΥ ΕΡΓΑΤΗ** και σε αυτόν το νόμο θα στηρίζουμε και θα αντρείωσουμε την πάλη μας.

Αυτός που μας κατηγορούσαν για «χάπηνινγκ», που σκοπό έχει την τηλεοπτική κάλυψη, δεν είναι άλλο από τους θλιβερούς αποκηρτές της αντιλαϊκής πολιτικής, τα πονά του συστήματος. Δεν είναι άλλο από αυτούς που η λέξη «αγώνας» τους παράδει ακμά και τον ύπνο τους. Είναι αυτοί που νομιματά δένουν τα κορδόνια των ιαγυρών.

Δεν μας αφορούν οι εκτιμήσεις τους και η σκαρφίζονται οι υπονοή και γαλαζιών τους εγκέφαλοι.

Εμάς μας ενδιαφέρουν οι σκέψεις και εκτιμήσεις των εργατών και όσων αντιτάσσονται. Είναι όσων κατανοούν ότι η οργή και η αγανάκτηση έχει δρόμο να διαβεί, πως αυτές μπορεί να είναι δύσκολος, αλλά είναι δρόμος όμορφος, πειθισμός, που στόχο έχει το ζημάρωμα ενός καλύτερου αύριο για μας και τα παιδιά μας.

Συνδέσμοι,
Η απεργιακή προκήρυξη της Ομοσπονδίας τόνιζε ότι: «Η απεργία της 5ης Απριλίου δεν θα κρίνει τα πάντα, θα κρίνει πολλά. Μπορεί και πρέπει να πυροδοτήσει σκληρές μάχες, για να μην τους αφήσουμε να μετατρέψουν σε Δεμάχην την κοινωνική ασφάλιση».

Πατεύουμε ότι σε μεγάλο βαθμό πετύχαμε το στόχο μας. Οι γραμμές του αγώνα μας ενισχύθηκαν, το ίδιο η απορροστικότητα και η θέλησή μας και πρώτα και κύρια η οργάνωσή μας.

Η αισιοδοξία για την έκβαση των αγώνων του αύριο ενισχύθηκε ακόμη παραπέρα, από το φουκαμένο ποτό οργής που κατέκλυσε τους δρόμους της Αθήνας και άλλων πόλεων στις 5 του Απριλίου, μέσα από το κέλευμα του ΠΑΜΕ.

Η πυκνή με γεγονότα και αισιοδοξία 5η του Απριλίου την ταυτόχρονα και μια ζωντανή απόδειξη, πως η εργατική τάξη **ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ**. Έχει τις δυνάμεις, το κουράγιο και τη θέληση να την **ΑΝΑΤΡΕΨΕΙ**.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ

Ανακοίνωση της Ομοσπονδίας

Απάντηση στις δηλώσεις Σημίτη, Γιαννίση, Πολυζωγόπουλου

Απευθύνουμε αγωνιακό χαιρετισμό σε όλους τους εργαζόμενους του κλάδου, που μαζικά ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα αντίστασης και αγώνα της Ομοσπονδίας και των Συνδικάτων.

Η κινητοποίηση του κλάδου, οι μαζικές απεργιακές συγκληρώσεις σε όλη τη χώρα, η συγκλονιστική διαδήλωση στην Αθήνα, με την κατάληξη του Υπουργείου Εργασίας, το οργισμένο ποτόμα που κατέκλυσε τους δρόμους της Αθήνας και άλλων πόλεων, το σπένγισμα στις 5 Απριλίου, βορραβούν την κυβέρνηση που έδεξε τον πανικό του την κατάληξη μπροστά στις εκδηλώσεις οργής των εργαζόμενων.

Οι δηλώσεις Σημίτη και Γιαννίση για την κινητοποίηση του κλάδου στις 5 Απριλίου και τις μορφές πάλης που επιλέξαμε, δεν μας προέβλεψαν κενία εκπήληξη, μας προέβλεψαν όμως μεγάλη οργή στο ποτό οργής η πρακτική και οι προθέσεις της κυβέρνησης, το σπένγισμα και το αύριο που τόπου. Οι δηλώσεις Σημίτη - Γιαννίση που επανακάλυπταν τη θεωρία της «διασφάλισης της τάξης» από τους κομμουνιστές, δε διαφέρουν σε τίποτα από τις δηλώσεις των θλιβερών δικτατορικών της μάρτης επιστάσις, που ανέφεραν ότι «οι συγκληρώσεις των οικοδομών, τις οποίες οργάνωσε το ΚΚΕ, δεν ήταν οικοδομικά, αλλά παντοκομμουνιστικά και το προεπαναστατικό χάος το δημιούργησε το ΚΚΕ».

Ο πρώτοπυργός και ο ύπυργός Εργασίας, με τις δηλώσεις τους, αλλά και οι πρόβες της ΓΓΕΕ που μίλησε για ακοήτες, δεν μπορούν, όσο και να το επιθυμούν, να κρύψουν τη μύτρα της οργής και της αγανάκτησης που εκφορτώθηκε με κι κλημωφους μορφές πάλης στις 5 Απριλίου.

Υποκινήτης των αγώνων μας, των αγώνων της εργατικής τάξης και του λαού μας, είναι οι συνεχιζόμενες και χωρίς ημερομηνία λήξης αντιλαϊκές επιχειρήσεις της κυβέρνησης.

Επιχειρήσεις που γίνονται με τη εντολή και επίταξη των ιμπεριαλιστικών κέντρων, της Γένης και γτόπας πλουτοκρατίας.

Επιχειρήσεις που επιβιώνουν να ακούρουν κατακτάσεις δεκάκων, να μας οδηγούν βία στα κατακλιβόμενα του εργατικού μερομιά, επιχειρήσεις που στοχεύουν στην καρδιά τα παιδιά μας, τα αδούχνη στην αμορφωσία και την ανεργία, με στόχο να τα μετατρέψουν σε «κασίμη ύλη» στα χέρια των ανθρώπων του χρωμάτος.

Δηλώνουμε στην κυβέρνηση πως όσες απειλές και να χρησιμοποιήσει, όσους τρομοφύρους και να στείλει, δεν θα μωρέσει να κλύμει τις αντιστάσεις μας, τις αντιστάσεις της εργατικής τάξης και του λαού μας, δεν θα αποτύχει τη συνέχιση της πάλης μας, να υπερασπίσει και διευρύνει κατακλιβόμενα και δικαιώματά μας, να υπερασπίσει των δημοκρατικών και συνδικαλιστικών ελευθεριών και κατακτήσεων, να το ξεμωρέμα αυτής της πολιτικής.

Όσο για το αν κινωμάσσε στα όρια η και έξω από τα όρια της νομιμότητας που επικαλέσθη, η απάντησή μας είναι: «Νόμος δεν το δικαιο του εργατή» και όχι οι νόμοι και η κυριαρχία της πλουτοκρατίας, που το αυτή δουλικά είναι υπατάσσονται η κυβέρνηση.

Τέλος, εμείς κληρο Σημίτη, Γιαννίση - Πολυζωγόπουλου, αύριο θα κοιτάμε κατάματα τα παιδιά μας, γιατί πελούμε για να ζήσουν σε μια κοινωνία που να μην υπάρχει η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Εσείς θα παραμηνίτε θλιβερά πονά και τοποτηρήτες του κεφαλαίου.

Απάτη οδκής με τα «κοινωνικά» κονδύλια

Απάτη οδκής απο-τέλειται οι πρωθυπουργικές εξαγγελίες για το περιήρωμα «κοινωνικό πακέτο» μέτρων που αποφασίστηκαν στην Κυβερνητική Επιτροπή. Δεν πέρασε ένα 24ωρο, για να αποδειχθεί ότι οι υποσχέσεις για τρισεκατομμύρια που θα μοιράσει στην ερχόμενη τριετία η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για την ανακούφιση και ενίσχυση του εισοδήματος των «ευπαθών ομάδων», ήταν κάλπικες. Αδιάφυστος μάρτυρας οι δηλωτικές υπογραφές που ακολουθήσαν μετά τις πρωθυπουργικές εξαγγελίες για την αντιμετώπιση της φτώχειας, της μακροχρόνιας ανεργίας και τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των «κοινωνικά ευπαθών ομάδων».

Ο επί των Οικονομικών υπουργός της κυβέρνησης, Γ. Παπανατών - που μέχρι τώρα εμφανιζόταν ως ο «κακός» της κυβέρνησης, καθώς εφάρμοζε με ευλαβική συνέπεια την αντιλαϊκή οικονομική πολιτική της ΕΕ - φορέσε τη μάσκα του «καλού Σαμαρέτη» και, παίζοντας το παιχνίδι του πρωθυπουργού, έδωσε να «κατανοεί» τα προβλήματα που δημιουργεί στη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού (μισθωτοί, συνταξιούχοι, αγρότες, άνεργοι, φτωχοί) η μακροχρόνια

πολιτική μονόπλευρης λιτότητας. Στα πλαίσια αυτά, εισηγήθηκε την εικοκοκμήση των 4 τρι. δραχμών (από τους στρατιωτικούς εξοπλισμούς, καθώς και δραστηριές περικοπές των δαπανών από διάφορα άλλα υπουργεία), για να διατεθούν: α) Για την αντιμετώπιση των οξείτων κοινωνικών προβλημάτων των «κοινωνικά ευπαθών ομάδων». β) Για τη χρηματοδότηση των έργων της Ολυμπιάδας του 2004, καθώς και στην επιτυχή υλοποίηση

των έργων (υποδομής) του Γ Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, που ενδιαφέρουν τις ευρωπαϊκές πολυεθνικές και τα «συνεταιρικά» τους στην Ελλάδα.

Τα κυβερνητικά μέτρα, που εισηγήθηκε ο Γ. Παπανατών, ανάγκασαν τον υπουργό Εθνικής Άμυνας, Ακη Τσοχατζόπουλο (ηγείται τα «εσωκομματικές αντιπλοτιτεύσεις», όπου το «παίζον κοινωνικά ευαίσθητα», να αυτοσπακαλιφθεί, εκφράζοντας την αντίθεσή του στην περικοπή

των στρατιωτικών δαπανών (κατά 1 τρι. δραχμές) για την ενίσχυση των κοινωνικά ευπαθών ομάδων. Παράλληλα, όμως, τα συγκεκριμένα μέτρα μαρτυρούν ότι μετά από 11 χρόνια σκληρής λιτότητας σε βάρος των εργαζομένων και των πλατιών λαϊκών στρωμάτων, η χώρα δεν έχει λύσει ούτε το δημοσιονομικό πρόβλημα (κρατική έλλειμμα, δημόσιο χρέος κ.λπ.), που τώρα θα προσοφθαίσει να λύσει μ' αυτές τις περικοπές. Ο δηλώσεως της υ-

πουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Τ. Γιαννίτη - που είναι και ο καθ' ύλην αρμόδιος υπουργός για την εφαρμογή του «πακέτου κοινωνικών μέτρων» - ήταν ιδιαίτερα διαφωτιστικές. Εμφεβάζοις ότι τα μέτρα για την ανακούφιση των κοινωνικά ευπαθών ομάδων αποτελούν «σπάχτη στα μάτια», για να περάσει με όσο γίνεται μικρότερες αντιδράσεις η νέα δόση αντιλαϊκών μέτρων, για την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότη-

σης και τη μείωση των συντάξεων (Ασφαλιστικό), την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας (ιδιωτικοποιήσεις), το σφραγισμό των δαπανών κοινωνικού χαρακτήρα (μείωση των επιχορηγήσεων στα δημόσια νοσοκομεία και άλλους φορείς άσκησης κοινωνικής πολιτικής) κ.λπ. Ο υπουργός Εργασίας αποκάλυψε ότι θα διατεθούν μόλις 200 δισ. δραχμές (δηλαδή περίπου 50 δισ. δραχμές το χρόνο) και όχι 4 τρισεκατομμύρια (δηλαδή πάνω από 1,3 τρι. δραχμές το χρόνο) που υποσχέθηκε ο πρωθυπουργός. Τα υπόλοιπα 3,8 τρισεκατομμύρια θα πάνε στις τσέτες των πολυεθνικών και των συνεταιρισμών στην Ελλάδα με τη μορφή φοροσπαταλών, επιχορηγήσεων, μείωσης «κάτω» εργασίας κ.λπ. με πρόχρημη την αύξηση της ανταγωνιστικότητας, την ολοκλήρωση των έργων υποδομής του Γ ΚΠΣ και της Ολυμπιάδας του 2004, αλλά και τη... μείωση της ανεργίας. Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση Σημίτη, με τη περικοπή του «κοινωνικού πακέτου» μέτρων, δίνει στους εργαζομένους ψευδαίσθημα, για να αρπάξει καρδιά, καθώς δε θέλει η νέα δόση αντιλαϊκών μέτρων, για την αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότη-

Τα... νέα μέτρα είναι γνωστά από παιδιά!

Σε κακόγουστη φάρα εξαλείφεται η περικοπή της «στροφής προς τα κοινωνικά προβλήματα», που προπαγανδίζει η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ με τη βοήθεια - στον έναν ή τον άλλον βαθμό - των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Κάθε μέρα, προστίθενται όλο και νέα στοιχεία που βλάπτουν το βιοτικό της δημοσιότητας, τα οποία βραβιώνουν ότι αντί για πακέτο κοινωνικών παροχών η κυβέρνηση σχεδιάζει άγριο σφραγισμό των κοινωνικών δαπανών, προκειμένου να επιτύχει τους ακόλουθους πολλαπλούς - αλλά και δυσκολούς - στόχους, όπως:

• Το άκραν αντιλαϊκό Πρόγραμμα Στενερθότητας και Ανάπτυξης, σύμφωνα με το οποίο στο τέλος του 2001 θα πρέπει το δημόσιο χρέος να μειωθεί κατά 5 ολόκληρες μονάδες, ήτοι από το 104% στο

99% του ΑΕΠ, ενώ το 2004 θα πρέπει να μειωθεί στο 84% του ΑΕΠ! Να σημειωθεί ότι οι στόχοι αυτοί θα πρέπει να επιτευχθούν με δεδομένο ότι από το 2003 θα υπάρχουν νέα μεγάλα φολορολογικά προνόμια στις μεγάλες επιχειρήσεις και στα υψηλά εισοδήματα, δηλαδή εκεί των πραγμάτων θα υπάρξει μείωση κρατικών εσόδων.

• Να χρηματοδοτηθούν τα έργα υποδομής της Ολυμπιάδας του 2004, που εκτιμάται ότι θα ξεπεράσουν κατά 700 δισ. δραχμές τις αρχικές προβλέψεις. Δηλαδή ένα συνολικό κόστος περί τα 2 τρι. δρχ., ενώ ο αρχικός προϋπολογισμός ήταν 1,3 τρι. δραχμές. Η υπόθεση «Ολυμπιακό Αγώνες», όλο και περισσότερο προσομοιάζει με ρωμαϊκή φίστα, ενώ οι κινδύνοι δημοσιονομικής χρεοκοπίας είναι υπαρκτοί.

• Να χρηματοδοτήσει τις επενδύσεις του Γ ΚΠΣ, οι οποίες, μαζί με την προβληματική - ιδιαιδική συμμετοχή ανεργότητας σε 8,5 τρι. δραχμές μέχρι το 2006.

Όλες οι πληροφορίες από τα οικονομικά υπουργεία, σε σχέση με το λεγόμενο «κοινωνικό πακέτο» συντείνονται στην άποψη ότι πρόκειται για μια νέα επεξεργασία εξασπίστησης των λαϊκών στρωμάτων, που υποφέρουν από τις πολιτικές της ΟΝΕ, ενώ η λαϊκή αυτή δυσφορία προσφοτελεί τις εσωκομματικές, εσωκοινοβουλευτικές γκρίνιες στο κυβερνών κόμμα. Και ενώ έτσι έχουν τα πράγματα, εμφανίστηκαν σε εφημερίδες στοιχεία για το λεγόμενο «κρυφό χρέος», η παρουσίαση των οποίων τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, θα πρέπει να συνδυαστεί με την εσωκομματική

αντιπαράθεση και τις τριβές στο κυβερνών κόμμα.

Από τα στοιχεία που είδαν το φως της δημοσιότητας - διαδρομές που έγιναν από στελέχη του κυβερνώντος κόμματος - έγινε γνωστό ότι:

• Μέχρι σήμερα δεν είχε εγκριθεί στον προϋπολογισμό ποσό ύψους 1,3 τρι. δραχμών, που αποτελεί υποχρέωση του Δημοσίου προς το ΙΚΑ (βυμβιστική πρόσφατα με την έκδοση 15ετών ομολόγων).

• Τα χρέη των νοσοκομείων ανερχόταν σε 250 δισ. δραχμές.

• Σε πολλές εκατοντάδες δισ. δραχμές ανερχόταν οι επιστροφές φόρων που, αν και πληρωθήκαν, δεν εμφανίστηκαν ως δαπάνη στους προϋπολογισμούς.

• Έγινε εκτεταμένη χρήση της μεταφοράς τόκων αγνώ-

στου χρηματικού ποσού σε επόμενα χρόνια. Για παράδειγμα, ενώ έπρεπε να πληρωθούν το 1999 τόκοι 4 τρι. δραχμών, αλλά πληρωθήκαν μόνο 3,5 τρι. δραχμές και τα υπόλοιπα 500 δισ. δραχμές μεταφέρθηκαν για τα επόμενα χρόνια, προκειμένου να εμφανιστούν μειωμένοι το δημοσιονομικό έλλειμμα, μεταφέροντας τόκους 500 δισ. σε επόμενα χρόνια.

Σημειώνεται, πάντως, ότι οι αληθινές αυτές είναι γνωστές στην ΕΕ, η ηγεσία της οποίας, ενώ έκανε μέχρι σήμερα τα στραβά μάτια, τώρα απαιτεί την εμφάνισή τους στους προϋπολογισμούς του κράτους. Και αυτοί είναι κάτι που δημιουργεί πρόσθετους ποσοκάρους στην κυβέρνηση Σημίτη και το οικονομικό της επιτελείο.

ΤΟ ΜΑΗ ΚΟΡΥΦΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Μήνας αντιπολεμικής δράσης

Στις 8 Απρίλη, σε κυριακική εφημερίδα, δημοσίευσε μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα εικόνα - αποκόλληση. Αφορά μια επίσημη επίσκεψη προς τα σχολεία, η οποία αναφέρεται στα μέτρα που πρέπει να παρθούν από δασκάλους και γονείς σε περίπτωση βομβαρδισμών. Είναι πράγματι εντυπωσιακό, παίρνοντας υπόψη τη γενικότερη κατάσταση που επικρατεί στα Βαλκάνια και έχοντας πρόσφατη την εμπειρία των ΝΑΤΟικών βομβαρδισμών στη Γιουγκοσλαβία, να εντάσσεται στον άμεσο σχεδιασμό των υποχρεώσεων η αντιμετώπιση τέτοιων καταστάσεων πολέμου. Ακόμη και αν φαντάζεσαι ότι κάτι απίθανο και μακρικό ένα τέτοιο σενάριο, θα πρέπει κανείς να ανεφάρθει πως ανάλογα απίθανο θα θεωρούνταν μια τέτοια εκδήλωση στο λαό της Γιουγκοσλαβίας μερικά χρόνια πριν.

Εύλογα τίθεται το ερώτημα: Φρακτώστε, λοιπόν, από πρόθυμο ενός γιουγκοσλαβικού πολέμου; Βεβαίως, η απάντηση δεν μπορεί να δοθεί αποκλειστικά με ένα ή να είναι όχι. Αυτό όμως που σίγουρα είναι πραγματικό, είναι ότι ο πόλεμος στα Βαλκάνια συνεχίζεται, ότι η ΝΑΤΟϊκή κατοχή και παρουσία ανδρείων νέων φανταί, που απίθανοι συνεχώς και απειλούν με μια γενικότερη ανάφλεξη της περιοχής. Το σχέδιο ναύς διακρίνει τη Γιουγκοσλαβία βλοκωμένη σε εξέλιξη και οραρού το Μαυροβούνιο, τη Βοσνίαντα, η ένωση στην ΠΓΔΜ βουλγαλικά και δημοκρατία θεμάτων αναδιανομής

Μήνα αντιπολεμικής δράσης κήρυξε το Μέσο η ΕΕΛΥΕ και καλεί σε αντίσταση στα σχέδια των ιμπεριαλιστών για την περιοχή των Βαλκανίων

στην περιοχή. Την ίδια στιγμή στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου επικρατεί γενικότερος ανδροσμός με τη σφαγή των Παλαιστινίων και τη δολοφονία οριστικής δολοφονίας της Κύπρου. Είναι βέβαιο πως στο χώρο αυτό όπου βρίσκεται η χώρα μας, εκδηλώνονται με εκρηκτικό τρόπο οι αντιθέσεις της εποχής μας.

Η προσπάθεια δηλαδή επιβολής της πλήρους κυριαρχίας του ιμπεριαλισμού, αλλά και οι ακριβώς ανταγωνισμοί των ιμπεριαλιστών για το μοίρασμα της περιοχής. Αυτή δε τη χρονική περίοδο εκδηλώνεται διεθνώς, και στη χώρα μας ιδιαίτερα, ένας άλλος οροδός πόλεμος. Η επίθεση κατά των δικαιοδικαίων των εργαζομένων, με τρόπο ώστε να δημιουργηθούν συνθήκες πλήρους ουδερότητας της δράσης του κεφαλαίου. Είναι η άλλη όψη του ίδιου νομισματισμού. Οι ιμπεριαλιστές και γενικότερα οι υπηρέτες του κεφαλαίου επιχειρούν ταυτόχρονα παίρνοντας υπόψη τη γενικευμένη διασπορά και τους αγώνες που εμφανίζονται, να τρομοκρα-

τήσουν τους λαούς. Η σύλληψη του Μιλέσεβιτς, η σφαγή των Παλαιστινίων, η ένταση της κρατικής τρομοκρατίας με τους τρομοκράτες και την καταστολή εκπέμπουν εκτός των άλλων και το εξής μήνυμα: «Οποιοσδήποτε αντιστέκεται θα αντιβιβάζεται».

Οι γενικότερες εξελίξεις και η πείρα που έχει συσσωρευτεί αυ-

τά το χρόνο, έχουν αποκαλύψει πως οι λαοί δεν μπορεί να περιμένουν καμία βελτίωση της κατάστασης, στα πλαίσια της ιμπεριαλιστικής κρίσης τής. Ο διάσπαρτος θεοσείας που προσέκλινε τη δύναμη τήματα βελτίωσης ή μεταρρυθμίσεων, έχουν καταρριφθεί. Ο δρόμος της σύγκρουσης και ανατροπής αναδεικνύεται ως μοναδική διεξόδος και προοπτική.

Ο μήνας Μάη ήταν πάντα ο μήνας της κορύφωσης των δραστηριοτήτων του κινήματος ειρήνης. Το Εθνικό Συμβούλιο της ΕΕΛΥΕ ανακοινώνει το Μάη μήνα αντιπολεμικής δράσης. Σε μια Ελλάδα που μεταμορφώθηκε με γιουγκοσλαβικούς σε προκαταρκτική ΝΑΤΟϊκή επίθεση βόμβα κατά των λαών της περιοχής και ταυτόχρονα κινδυνεύει να μετατραπεί σε θύμα, σε μια Ελλάδα που η κυβέρνηση της μεταρρυθμίστηκε των Αμερικανών/ΝΑΤΟικών δολοφόνων, σε μια Ελλάδα που η πολιτική της καθορίζεται έτσι που να υπηρέτει το συμφέρον των λίγων, το αντιιμπεριαλιστικό κίνημα, με επικεφαλής την εργατική τάξη, από τον Μάη ιδίως πρέπει να δοώσει την αντίσταση και την προοπτική. Να αναγκαστεί ολοκληρή τη χώρα και να συναντηθεί με τα άλλα κινήματα που αναπτύσσονται στα Βαλκάνια και τον κόσμο ολόκληρο. Να συνεχιστεί με τα άλλα κοινωνικά κινήματα, ώστε να αντιμετωπιστεί και να συγκροτηθεί σε ένα ενιαίο ρεύμα ο συνολικός αγώνας των λαών κατά της νέας τάξης.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

Ιδρύθηκε Περιφερειακό Γραφείο στην Ευρώπη

Πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 7 Απρίλη 2001 στην Αθήνα Πανεπιστημική Σύσκεψη Συνδικάτων με την παρουσία του Γενικού Γραμματέα της Παγκόσμιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας (ΠΣΟ) Αλέξανδρου Ζαφρού, με θέμα συζήτησης την ίδρυση Περιφερειακού Γραφείου της ΠΣΟ στην Ευρώπη.

Όπως είναι γνωστό, η ΠΣΟ που ιδρύθηκε το 1945 στο Λονδίνο, εκπροσωπεί σήμερα πάνω από 150 εκατομμύρια εργαζομένους σε ολόκληρο τον κόσμο και κινείται από γραμμή της αγωνιστικής προοπτικής. Περιφερειακό Γραφείο της ΠΣΟ λειτουργούν από παλιά στη Λατινική Αμερική, στην Ασία, την Αφρική και τη Μέση Ανατολή.

Στην Ευρώπη, μετά τις ανατροπές στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, το Γραφείο είχε διαλυθεί.

Επίσημο δημιουργούνται προϋποθέσεις να αποκαταστή τον τάλων δύναμης και στην Ευρώπη, σε μια εποχή που η εργατική τάξη είναι ανάγκη να προβάλει ενιαία και συντονισμένη

δράση απαντών στην ενιαία επίθεση των κεφαλαίων και του ιμπεριαλισμού. Με πρωτοβουλία, λοιπόν, του ΠΑΜΕ συνεκλήθησαν στην Αθήνα οι(8) Συνδικαλιστικές Οργανώσεις, από αντιπροσώπους ενωσιακής χώρας, που έχουν μέλη τους 75 εκατομμύρια εργαζομένους.

Στη σύσκεψη υψίστηκε ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ και καθορίστηκαν οι ΣΤΟΧΟΙ δράσης για το επόμενο διάστημα. Ταυτόχρονα, εκλέχθηκε Περιφερειακό Ευρωπαϊκό Γραφείο με έδρα την Αθήνα. Μέλη του γραφείου είναι:

1. Μαυρίκος Γεώργιος - Ελλάδα - Επικεφαλής Συντονιστής
 2. Κυρίτης Μπάμης - Κύπρος
 3. Νταβίντοφ Αλέξανδρος - Ρωσία
 4. Γιάννου Ουίβερ - Αυστρία
 5. Σκουρής Πάβος - Τσεχία
 6. Γκιουλέ Αλί - Βόσνια Κύπρος
 7. Τσιρκας Παύλος - Ελλάδα
- Συντόμα θα γνωστοποιηθούν η διεύθυνση και τα τηλέφωνα του Γραφείου.

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ

Πότε κάνουμε το δικαίωμα της καταγγελίας στο ΙΚΑ

Απαντώντας στο με αριθ. πρωτ. 2928/8.2.2001 έγγραφό σας προς την Διεύθυνση μας, αναφορικά με ερώτημά σας σχετικά με τις προϋποθέσεις υποβολής καταγγελίας εργατοεργαζομένων που στην ασφαλή δεδουλευμένων ημερομισθίων, σας γνωρίζουμε τ α κοινά:

Σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. β' και γ' του Κανονισμού Ασφάλισης των Εργατοεργαζομένων μέσω Μηχανογραφικού Συστήματος - ο οποίος εγκρίθηκε με τη Β112/21/2138/24.7.79 απόφαση του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών και δημοσιεύθηκε στο 718/23.8.79 ΦΕΚ τ.Β - ο κάθε ασφαλισμένος εργατοεργαζομένος υποχρεούται να παραβάσει τις εγγυρήσεις του ΒΕΑ με τα στοιχεία του αποσπασματικού στοιχείου του λογαριασμού.

Αν από την παραβολή διαπιστώνει ότι κάποια ασφαλιστική που έχει καταγραφεί στο σπείρα του ΒΕΑ, αλλά δεν υπάρχει στο αποσπασματικό στοιχείο λογαριασμού ή υπάρχει διαφορά στο στοιχείο της ασφαλιστικής του, ο ασφαλισμέ-

νος θα πρέπει να δηλώνει τη διαφορά ή την παράβαση αυτή γραπτώς στο Υπόμνημα του ΙΚΑ του τόπου της κατοικίας του το πολύ μέσα σε έξι μήνες από την ημερομηνία που θα πάρει το αποσπασματικό ή κατά ειρησμία από την ημερομηνία που θα επιστρέψει την αντίστοιχη επίταξη του αδειοδοτημένου (παρ. 4 άρθρο 7 του Κανονισμού).

Τονίζει ότι η προθεσμία των 6 μηνών (παρ. 8 του άρθρου 26 του ΑΝ 1946/51) αναφέρεται εναρτηστική πρόβλεψη που σημαίνει ότι αν περάσει, χωρίς ο ασφαλισμένος να υποβάλει στο ΙΚΑ τη διαφορά ή την παράβαση, γάχει πλέον οριστικά το δικαίωμα της καταγγελίας για τη συγκεκριμένη περίπτωση.

Ο ασφαλισμένος εργατοεργαζομένος υποχρεούται να καταγγείλει στο ΙΚΑ την άρνηση ή παράβαση των εργαζομένων για τη συμπλήρωση της εντολής ασφαλιστικής του ΒΕΑ και να ζητήσει την ασφαλιστική τακτοποίησή του στο Ιδρυμα μέσα στην προθεσμία των 6 μηνών.